

Του Γεωργίου Παπασίμου
Δικηγόρου

Η ψήφιση των «εκτρωματικώ ν» νομοσχεδίων για το

Ασφαλιστικό και το Φορολογικό, που εισήχθησαν αιφνιδιαστικά το περασμένο Σαββατοκύριακο στη Βουλή από την κυβέρνηση ΣΥ.ΡΙΖ.Α. – ΑΝ.ΕΛ.,...

ολοκληρώ νει την εικόνα, που διαμορφώ θηκε σταδιακά και η οποία σηματοδοτεί την πλήρη μετάλλαξη του ΣΥ.ΡΙΖ.Α. σε ένα ισχυρό μνημονιακό «βαρίδι», που «βυθίζει» την Ελλάδα πιο πολύ στην πλήρη καταστροφή.

Έτσι, οι όποιες αμφιβολίες για τις πραγματικές προθέσεις της αυτοαποκαλούμενης «πρώ της αριστερής κυβέρνησης» καταρρίπτονται και οι ελπίδες για ύπαρξη πολιτικού προσωπικού με αίγλη, πυγμή και κύρος, αίρονται. Η λήψη σαρωτικώ ν υφεσιακώ ν μέτρων 5,4 δις στη χειμάζουσα από τα μνημόνια Ελληνική οικονομία και σε βάρος σχεδόν όλων των κοινωνικώ ν στρωμάτων, χωρίς, μάλιστα, κανένα αναπτυξιακό πρόσημο, αποτελούν την «ταφόπλακα» περί εφαρμογής άλλης πολιτικής, που θα οδηγούσε στην έξοδο από την κρίση. Ειδικά όλα όσα προβλέπονται εν σχέσει με την τρομακτική αύξηση των ασφαλιστικώ ν εισφορώ ν στους ελεύθερους επαγγελματίες, αυτοαπασχολούμενους και αγρότες, σε συνδυασμό με την άνοδο της φορολογίας από το 26% στο 29%, ξεπερνά κάθε λογικό όριο, αλλά και τη μέση αντίληψη πρωτοετούς φοιτητή στα Οικονομικά, μετατρέποντας, έτσι, τους «θλιβερούς πρωταγωνιστές» αυτής της ιστορίας σε «αποστάτες» της λογικής, κατά παράφραση των πρόσφατων «Κατρουγκάλειων» φληναφημάτων.

Πρόκειται για την πλήρη ταύτιση της πρώ ην «αντιμνημονιακής κυβέρνησης συνεργασίας» με τη θέληση των ισχυρώ ν οικονομικώ ν κέντρων της Ευρώ πης και η στοίχισή της με τις απαιτήσεις των πιο ακραίων νεοφιλελεύθερων κύκλων, που

προωθούν τις επιδιώξεις τους με τη βοήθεια των «ιεράκων» υπό τον Σόιμπλε, τελικός στόχος του οποίου πάντα ήταν η θεσμοθέτηση του μηχανισμού του αυτόματου δημοσιονομικού «κόφτη», κατά παρέκκλιση, μάλιστα, από την διαδικασία του «λειψού» κοινοβουλευτικού ελέγχου. Αλλά, την ίδια ώρα, έχουμε και το «διαζύγιο» από κάθε ορθολογική οικονομική λογική, την οποία χαρακτηριστικά εφαρμόζει, το τελευταίο διάστημα, η ταλαιπωρημένη γειτονική Χώρα της Ρουμανίας, με ριζοσπαστική μείωση της φορολογίας και του Φ.Π.Α., που έδωσε «ανάσα», τόσο στην οικονομία της, όσο και στην κοινωνία.

Ενώ για τη Χώρα και την Ελληνική κοινωνία το μεγάλο ζητούμενο είναι η έξοδος από τη δεκαετή καταστρεπτική ύφεση, που αποτελεί παγκόσμια πρωτοτυπία, η αναφερόμενη, κατά βάνανση καταστρατήγηση της Ελληνικής γλώσσας, «ασφαλιστική μεταρρύθμιση» αποτελεί το «κύκνειο άσμα» της παραπαίουσας Ελληνικής οικονομίας, αφού η μνημονιακή επιταγή για μείωση του προϋπολογισμού για το Ασφαλιστικό κατά 1,8 δις επιλέγεται να «πέσει» κυρίως στις «πλάτες» των μοναδικών παραγωγικών τμημάτων της Ελληνικής οικονομίας (πρωτογενής τομέας, υπηρεσίες και μικρομεσαίες επιχειρήσεις).

Και αυτό, γιατί η δραματική αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών, οποία, σημειωτέον, αγγίζει τα όρια της «παρανοϊκής» οικονομικής επιλογής, καθόσον δεσμεύει το 60 – 70% των εισοδημάτων για φόρους και ασφαλιστικές εισφορές, σε συνδυασμό με τη βαρύτατη και υπέρμετρη υφιστάμενη φορολογία, θα έχει ως αποτέλεσμα την έξοδο χιλιάδων επαγγελματιών από την παραγωγική διαδικασία, χωρίς, μάλιστα, καμία εναλλακτική λύση για τους περισσότερους από αυτούς, πλην της πιο καταστροφικής για τους νέους, που είναι η έξοδός τους από την Χώρα στο εξωτερικό!

Υπάρχει, άραγε, λύση γι' αυτόν τον κατήφορο;

Ναι, και αυτή βρίσκεται στην συγκρότηση ενός νέου πολιτικού υποκειμένου από τα σπλάχνα της κοινωνικής οργής και από πολιτικό προσωπικό, που δεν θα είναι ενταγμένο, με τον έναν ή άλλο τρόπο, στα «πελατειακά» και κρατικά υπάρχοντα δίκτυα, που σχηματίστηκαν κατά την περίοδο της Μεταπολίτευσης και αφορούν το σύνολο του σημερινού πολιτικού προσωπικού και εποικοδομήματος.

Πολιτικό προσωπικό, που θα έχει την εμπειρία της παραγωγικής διαδικασίας, τη γνώση, την προοδευτική και πατριωτική συνείδηση, αλλά και τον ρεαλισμό και θα συμπλέει με την κοινή λογική. Θα πρέπει, επιτέλους, να γίνει κτήμα ευρύτερων κοινωνικών στρωμάτων η πεποίθηση, πως υπάρχουν ακόμη υγιείς δυνάμεις εντός της Ελληνικής κοινωνίας, που μπορούν να πάρουν τη Χώρα στις πλάτες τους, έχοντας ως γνώμονα το συμφέρον της Χώρας και της μεγάλης πλειοψηφίας του Λαού μας, και που τώρα απέχουν ηθελημένα, αποστασιοποιημένοι από το σημερινό «παρασιτικό» πολιτικό και οικονομικό «κλεπτοκρατικό» κατεστημένο.